

Briefing

September 2026
Nr. 140

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Christina Völcker
Harstigen 16, 645 42 Strängnäs
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Byle, Ekudden 431, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nummer är
15 november 2026.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och
eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar
för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 350 kr. Familjemedlem 100 kr.
Bankgiro 223-7352

STYRELSEN

Ordförande:

Ulla-Britt A. Wahlström
070-312 38 84
ullabritt.kub@gmail.com

Vice ordförande:

Kristina Bergman
070-956 17 92
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Bengt Cederfelt
072-209 47 90
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00
Ann-Britt Karlsson
070-7988250
kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
072-189 23 76
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Christina Völcker
076-897 72 78
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Anders Gezelius
076-3106436
ledamot@sgsresa.se

Bodil Eckert
070-2448449
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

3	Vykort	9	Gotland
6	Boktips	13	Namibia del 2
7	Ordföranden har ordet	19	Resemästarens sidor
8	Kommande veckoslutsträff		

Omslagsbild: Kolmila i Skottvång. Foto: Christina Völcker

Vykort

Vykort

Stavanger 27/6

Hej! Jag har gjort en liten tur via Charlottenberg, Lillehammer, Otta, Voss, Bergen och nu Stavanger. I onsdags kunde jag boka en tur med Flor&Fjaere till idag lördag. Ön är som en tropisk trädgård, som My Jacobsson skrev om i decembernumret.

I morgon fortsätter jag till Arendal och sedan ytterligare två dagars körning.

Hälsningar Bengt Cederfelt

Hej!

Besökte världsarvet Grämsens radiostation på en utflykt till Halland.

Soliga hälsningar från Bodil Einarsson och Stefan Karlsson.

Rundale utanför Riga är en kopia av Vinterpalatset i Sankt Petersburg. Samma arkitekt. Vål värt ett besök.

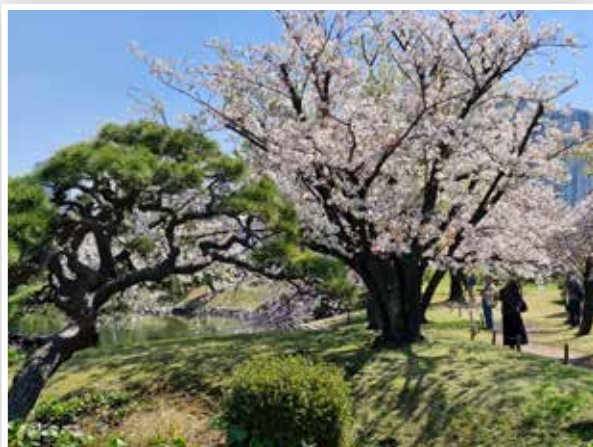
Hälsningar Stefan K. och Bodil E.

Lodz 27/7-26

Hej! Måndagen för två veckor sedan lämnade jag Ystad för att via Swinoujscie ta mig till Wien. Där bodde jag hos vänner från onsdag till måndagen därpå. Alla välkända sevärdheter står kvar. Därefter körde jag till Salzburg, som inte heller går av för hackor. Bilden visar slottet Mirabell. Det blev ytterligare övernattningar i Passau, Linz och Brno, men sedan blev det värre. I fredags körde jag på en bil, som stod stilla på motorvägen. Omtänksamma människor kom och hämtade mig på sjukhuset i Brno och körde hem oss till Lodz. I morgon ska jag ta tåget till Gdansk och färjan mot Nynäshamn. Det kan alltid bli värre.

Hälsningar Bengt C.

Hälsningar från Japan, som vi besökte under körsbärsblomningen.

Birgitta A. och Kristina J.

Detta är en bok som bör läsas av alla och envar och kanske med stort intresse av oss SGS:are som varit innanför järnridån. Förutom enskilda resor i Ryssland hade vi en oförglömlig kryssning på Volga 2013 tillsammans med Kjell Albin Abrahamsson, som ett par år senare olyckligtvis avled.

Precis som Kjell Albin har bokens författare, journalisten

Åsne Seierstad, kunnat krypa ryska folket innanför skinnet. Det fordras ett stort mod för att våga sig på att oförskräckt kasta sig in i den journalistiska uppgift hon tagit på sig. När man läser boken förstår man inte hur hon har klarat sig helskinnad därifrån. Boken är ett gediget verk på 655 sidor, dock lättläst.

Christina Vökler

Åsne Guldahl Seierstad, född 10 februari 1970 i Oslo, är en norsk journalist och författare. Åsne är med sina 2,7 miljoner sålda böcker Norges tredje största författare.

Ordföranden har ordet

Ulla-Britt Wahlström

Oj, vad sommaren går fort! Det är så mycket man ska hinna med: ta semester och resa, även som pensionär, grillkvällar med vännerna och släkten, bada, trädgården och ogräset som växer somogräs. Och så alla blommor som ska vattnas, gärna varje dag.

Jag, som pion-nörd, åkte bort när pionerna blommade. Jag var i Dalarna, Jämtland och Lappland och körde över 400 mil på 6 veckor. Jag missade som sagt alla blommande pioner, så nästa år... ja ni förstår, då ska jag vara hemma och se blommorna, för de är de vackraste blommor jag vet.

Nu börjar man se på träden, att det närmar sig höst. De börjar skifta i rött/gult och det är mörkare på kvällarna, men fortfarande väldigt varma dagar. Eller jag kanske inte ska tänka höst utan sen-sommar.

Men nu tänker jag höst i alla fall. M Kristina och jag åkte till Skara, där vi kommer att ha vårt höstmöte. Vi kollade in hotellet, att det finns rum till alla, god mat, fin bar och bra konferenslokal. Vi blev glatt överraskade; så fint, så mycket konst. Jag hoppas att ni har anmält er och kommer dit och att ni också blir imponerade.

Kristina och Bodil är guld värda, som ordnar så bra för oss. Det är mycket som ska fungera, när alla ska träffas. Bengt och Anders ser till att inbjudningarna kommer ut och finns på hemsidan. Stefan bokar in oss

på en lista, så vi får rum och mat efter våra önskemål. Ewa hanterar vår ekonomi och ser till att pengarna hamnar på rätt konto. Dag har lovat att hjälpa oss med tekniken i konferenslokalen, så att vi hörs och syns. Tack alla inblandade, som jag inte nämnt, men som jag vet har gjort vårt möte i Skara möjligt!

Avslutar mitt brev till er med ett "nytt" ordspråk: *Det man inte gör idag slipper man göra om i morgon.*

Nu önskar jag er en fin tid fram tills vi ses i Skara

*Er ordförande i
Scandinavian Geographic Society
Ulla-Britt Wahlström*

VECKOSLUTSTRÄFF MED SCANDINAVIAN GEOGRAPHIC SOCIETY

16–18 oktober 2026 på Konsthotellet i Skara
Skara Konsthottell, Vilangatan 4, 532 37 Skara
Tel. +46 (0)511-31 00 00 • info.konst@julahotell.se

PROGRAM

Fredag 16 oktober

18.00	Kvällsbuffé
20.00	Egna bilder

Lördag 17 oktober

07.00	Frukost
08.30–09.00	Introduktion av Konsthottellet och konstsamlingen Ulrika Kjellman, General Manager på Skara Konsthottellet och Skara Stadshotell
09.00–09.30	Varnhems klosterkyrka Johan Hjertén, Stadsguide och gymnasielärare
09.30–10.00	Kaffe
10.00–10.45	Platåbergens geopark. Sveriges första Unesco Globala Geopark Föreläsare från Geoparken
11.00–11.30	Presentation av ny SGS-resa; Slottsresa med Peder Lamm Peder Lamm, expert i kulturhistoria och antikviteter
11.30–12.15	Hotelllets konstskatter Konstföreläsning med Peder Lamm
12.15	Lunch
13.15–	Utflykt med buss • Varnhem med Kata gård (guidning) • Skara domkyrka (guidning av Johan Hjertén), Stadshotellet med konstsamling av Lars Lerin och fika
19.00	Middag
21.00	Egna bilder

Söndag 18 oktober

07.00	Frukost
08.30–09.00	Styrelsen informerar
09.00–09.45	Ett år vid Hornborgasjön med lite historia Kent-Ove Hvass, ornitolog och fotograf uppvuxen vid Hornborgasjön
09.45–10.15	Kaffe
10.15–11.15	Det stora Äventyret, Göteborg–Tanzania 1970 Globetrottern Rudi Jelinek
11.20–12.20	Öar i Europa Ö-älskaren Anders Källgård
12.20	Avslutande lunch

Gotland

Text och bild: Bodil Einarsson

Stefan Karlsson, Peter Ragge, Berit Träsgårdh och jag reste i år till Gotland på vår Sverigeresa. Avresan gick från Södertälje till Nynäshamn, där färjan avgick 11.30 till Visby. Det var en lugn överfart och skönt väder med sol, när vi anlände. Jag hade bokat ett hus i Tofta på Airbnb och där bodde vi hela veckan.

Vi delade upp Gotland geografiskt och började med den mellersta delen. Överallt på ön finns det gamla fiskelägen, bl.a. Valbytte och Koviks Fiskemuseum, där man samlat olika fiskehus, allmogebåtar och fiskegarn från hela Gotland.

I Petarve hittade vi en gammal vattensåg från 1896 och vattnet i ån kommer från närliggande myrar. Gotland har tidigare varit ett vattenrikt landskap, innan man gjorde omfattande utdikningar under 1800- och 1900-talet. Här fanns nätverk av sjöar, våtmark och vattendrag att ta sig fram på. Det är väl

vårt att avvika från huvudvägarna där Ekstakusten söder om Klintehamn bjuder på fantastiska vyer. Dagen avslutades i Ljugarn och det stora raukområdet i Folhammar. Fler raukar skulle det bli.

Fårö är naturligtvis ett måste, med en kargare och mer orörd natur än övriga Gotland. Ön är mest känd för sina raukområden och Ingmar Bergman. Längs Digerhuvud Naturreservat kör man utmed havet och gör flera stopp vid olika raukplatser. Vi gick ner till Helgu mannens fiskeläge, där strömmingsfisket förr var viktigt. Här finns många sjöbodar och båtar upplagda på land. Pojkarna fick sig ett dopp i Östersjön vid Norsta Auren, men vatten-temperaturen var nog inte mer än 12,13 grader. Tyvärr var Bergman Center stängt, då vi var där någon vecka för tidigt. Men god rabarberkaka fanns det på Café Smultronstället.

Stora Karlsö är en populär ö att besöka. Vädret var fortsatt bra med sol och värme, så båten dit var nästan fullsatt med bl.a. en skolklass på utflykt. Vi följde med den guidade turen, som tog

ca 2 timmar. En bit ut från båthamnen låg många gräsälar och gottade sig på flata stenar tillsammans med 100-tals fåglar. På Stora Karlsö häckar främst sillgrissla och tordmule med ca 25 000 par. Häckningen sker på de branta kliporna, uppemot 40 m höga. I slutet av juni och början av juli hoppar ungarna utför utan att kunna flyga och landar på stenstranden nedanför. Den stinna magen blir deras krockkudde och 9 av 10 överlever.

Mulet och lite regnigt när vi åkte till **Norra Gotland**. I Lickershamn finns den högsta rauken, Jungfrun, med 12 m över klintkanten och 27 möh. Vi köpte rökt flundra med tillbehör i en sjöbod och det blev vår middag till kvällen. Stannade till vid Hångers Källa, där Israel Kolmodin ska ha skrivit ”Den blomstertid nu kommer”. Där åt vi också vår medhavda lunch. Peters

mamma bor i Färösund och medan han besökte henne för vi andra till Bunge-museet för guidad visning. Här finns en samling av hus och gårdar från bronsåldern till 1900-tal och samlingen är väl värd ett besök. Till eftermiddagsfika blev

det saffranspannkaka med salmbärssylt och grädde. Dagen avslutades vid Blå Lagunen, grå idag, och Blåse Kalkbruk.

På **södra** Gotland besökte vi tre gamla gårdar i Hablingbo, Grötlingbo och Vamlingbo. Den äldsta gården är från 1200-talet. Husen var inte öppna, men vi kunde ändå gå runt och kika in. Vi körde ner till Hoburgsgubben på sydspetsen, innan vi besökte Naturum och en fotoutställning av Lars Jonsson i Vamlingbo.

Vår **näst sista dag** blev lite av varje och började med ett besök i Lummelundagrottan. Berit följde inte med utan strosade runt på egen hand och hittade blommande ramslök i ett närliggande naturreservat. Det var fint väder, så vi körde till Allkvie Ånge öster om Visby. Här finns en anlagd naturstig, som tar en runt ängst med lövskog, olika buskar och många blommor, bl.a. Sankt Pers Nycklar. Dagens tur gick också till Torsburgen Klint, Grogarnsberget och Katthammarsvik för att sluta vid Roma Klosterruin och kungsgård.

Vi sparade **Visby** till avfärdsdagen, då färjan hem avgick först 16.00. Så här i början av juni har turismen inte kommit igång och det betyder lite trafik på vägarna och vid sevärdheterna. Härligt att gå runt i Visby utan turister överallt även om ett kryssningsfartyg från Finland låg i hamn. Vi hade haft en härlig vecka med fint och soligt väder överlag. Från dörr till dörr körde vi ca 134 mil och fick uppleva det bästa Gotland kan erbjuda.

Namibia, del II

en reseberättelse av Micke & KajsaKarin Thorvaldsson

Hereo – klädda i mode från 1907

Vi viker av från grusvägen och kör upp mot Hererobyen. Det är gytjigt efter senaste regnet och på flera ställen har vägen sköljts bort eller rasat. Väl uppe i byn är vägarna smala och kantade av stora stenar. Jag får hoppa ur och guida Micke, så att vi kommer mellan sterna. På ett ställe får jag klättra upp på sidan av bilen och lyfta en stor trädgren för att vi ska kunna komma under. Väl uppe i byn blir de väldigt överraskade av vårt besök. De har aldrig haft turister här förut. De hämtar genast alla damer i byn och så sätter vi oss i skuggan och pratar.

Hererokvinnorna är klädda i färgglada långklänningar, med puffärmar, stor volang i midjan och trekantig hatt med löshår under. Modet kom hit med de tyska kolonisatorerna i början av

1900-talet. Innan dess var de klädda som Himbafolket.

Vi pratar om allt möjligt. De är väldigt intresserade av oss och vi får berätta hur vi träffades och hur vi gifte oss. Vår guide översätter. Det blir många följdfrågor, skratt och förvånade miner. Så berättar de om hur deras bröllop fungerar. En intressant detalj är att när brudens familj ska fråga om en man till sin dotter, så ska alla kvinnorna krypa på knä i sina långklänningar fram till huset för att visa vördnad för hans familj och samma gäller på själva bröllopet. När jag frågar om de inte förstör sina fina långklänningar då, nickar de.

Vi visar bilder från Sverige på snö och berättar om hur barnen leker i snön. Det tycker de låter kul, men kylan, mörkret och fruset vatten verkar besvärligt, och att skotta sig fram till dörren. De har svårt att förstå att vi firar att solen står som högst på midsommar. Skugga är ju så mycket skönare än stekande sol. Det de gillar allra mest är en bild på en vitsippsång i skogen. Att det spontant kan blomma så vackert händer inte i deras karga ökenlandskap. Vi sitter länge och pratar och turas om att fråga och svara. De har nära till skratt och vi har väldigt trevligt tillsammans.

Dans och sång i natten

Den flerstämmiga afrikanska körsången fyller luften. Vi sitter i ring i mörkret. Vi och tio Hererokvinnor i den lilla byn. Solen har gått ner och kvällsvinden svalkar oss. Det är skönt efter dagens hetta. De stämmer upp en ny sång. Känns så

lyxigt att sitta här och få en helt egen gospelkonsert. De är riktigt duktiga och i mörkret blir sången ännu tydligare eftersom inga synintryck stör.

Så blir det vår tur. Vi sjunger "En vänlig grönska" och den tycker de är fin. Vi fortsätter med Bellman, men den får inte samma gehör. De lär oss en sånglek, där en dansar i mitten med en pinne och när versen är slut lämnar de över pinnen till nästa person som får dansa i mitten. Vi är med. Det blir mycket skratt när vi dansar. Vi sitter uppe länge och sjunger och har roligt tillsammans.

En dragkamp mellan att vara barn eller vuxen

Hon sitter på sanden. I knät har hon tre kompisar som håller i henne. Ett flertal unga kvinnor sliter i kompisarna, som dock gör allt för att vara kvar. När en tjej slits loss av de unga kvinnorna försöker hon genast ta sig tillbaka och hålla

kvar sin vän. Det hela ser rätt våldsamt ut och bredvid i sanden ligger en av hennes vänner och gråter högt med ansiktet ner i sanden. Till slut efter mycket kämpande vinner de unga kvinnorna striden och tjejen släpas i armarna till sin vän, så ligger de och gråter högt tillsammans.

Vi är i en Ovohakaonaby och vi har turen att komma mitt i en ceremoni, där tre unga tjejer ska bli kvinnor. Det vi just får uppleva är när tjejens kompisar, som fortfarande är barn, försöker hålla kvar henne i barndomen, medan unga kvinnor kämpar för att få över henne till de vuxna. Gråten när de lämnar barndomen är spelad, men kampen är riktig. De kämpar verkligen med allt de har. Runtomkring hejar hela byn på. Kvinnorna vinner dock alltid och då slutar kampen.

Sedan blir det fest i hela byn. En ko slaktas, hembryggt vin plockas fram

och det blir traditionell dans. Vi hör att festen pågår medan vi fixar middag. Strax ska vi gå bort och delta i festligheterna igen. Imorgon kommer tjejerna att få en ny frisyr som markerar att de nu är vuxna.

Flykten från Angola

Vi sitter och tar det lugnt efter middagen när en äldre man, Muandjulikisa tjofwa, kommer fram och pratar med oss. Det visar sig att han kom hit från Angola för väldigt, väldigt länge sedan. Han är nu 86 år, men då var han kanske tio (i slutet av 40-talet). Det var hans pappa och farbror som startade byn vi nu är i. Hans äldre bror är den nuvarande hövdingen. När de flydde från Angola simmade de över Kuneneffloden. Om någon båt eller gränsvakt kom fick de gömma sig under ytan. Han var tvungen att lära sig simma på vägen.

Så började de söka efter en bra boplatz och kom hit där byn ligger idag. Sedan fick de vandra tillbaka, ta sig över floden, hämta familjen, fly över floden igen och vandra hela vägen tillbaka hit (minst tio mil enkel väg). Alla som tillhör Ovahakaona har kommit hit från Angola. Så även om Namibia också var koloniserat och kämpade för sin frihet, först från Tyskland och sedan från Sydafrika, så tyckte de det var bättre än Angola. Mannens namn, Muandjulikisa tjofwa, betyder "You shot me". Han vet inte varför han fått sitt namn, men det skulle kunna hänga ihop med kriget.

Vi har bara smutsigt vatten att dricka

Hon balanserar en 25-liters dunk med vatten på huvudet och bär ett barn (ca 10 kg) på ryggen. Det är 40 grader i skuggan och hon är på väg upp från vattenhållet

över den steniga torra marken. Bredvid henne går två kvinnor till med lika mycket vatten på huvudet och en av dem med en bebis på ryggen. De går och småpratar och skrattar, som om de alls inte bar tungt och långt (2 km enkel väg).

Kvinnorna här är otroligt starka. Varje dag går de till vattenhållet och hämtar vatten. De lite större barnen följer också med och hjälper till att bära, när de inte är i skolan. Idag gör även vi det. Vi får bära 5 liter vatten. Det motsvarar ungefär vad en 10-åring bär, men ibland bär barnen två dunkar var, en på ryggen och en på huvudet.

I den här byn hämtar byborna sitt vatten i ett vattenhål dit även djuren kommer för att drick. Vattnet är brunt och luktar illa. I de andra byarna vi besökt har de haft rent fint vatten, som pumpas upp från borrhål. Hoppas att det snart kommer till den här byn också.

Blir det en liten Himba-Kajsa eller Himba-Micke?

De klappar intensivt och stampar i takt. En kvinna börjar sjunga några rytmiska toner. Jag tror det är en uppmaning till någon i cirkeln, för strax efteråt dansar en av kvinnorna in i mitten av cirkeln, roterar med armarna, som om hon hoppade hopprep, medan hon fortsätter att stampa i takt. Hon avslutar med att hoppa högt samtidigt som hon snurrar runt så att kjol, smycken och de tjocka ockrainsmetade flätorna flyger. Sedan återvänder hon till sin plats och någon annan dansar in i mitten. De skrattar och ler med hela ansiktet. Efter en stund drar en av kvinnorna in mig i mitten. Min dans leder till mycket skratt. Micke

får fortsätta efter mig och när han gör en gest och låtsas svänga med håret, jublar de alla.

Vi är i en by där Himba, Herero och Zemba bor tillsammans och nu vill de tacka oss för att vi kommit och hälsat på och för vårt intresse för deras kultur. Det märks verkligen att de älskar att dansa och sjunga för de håller på i 45 minuter i värmen och ändå vill några inte sluta. Så härliga!

Innan vi åker säger en höggravid kvinna att hon ska döpa sitt barn efter oss. Karin om det blir en flicka och Mikael om det blir en pojke. Vi känner oss så hedrade.

Drottningen och stinsen

Hon står böjd över gropen i marken med glödande kol inne i det lilla, lilla plåtskjulet. Hon flyttar runt kolbitarna för att sprida ut värmen. Det är ett varmt jobb. Hon torkar svetten ut

pannan och ställer ner sex formar med färdigjäst deg. Sedan lägger hon över en plåt med glödande kol. Även de sprider hon ut för jämn värme. Det här är en traditionell Hererougn och varje morgon stiger Tjiveze Kakurirue upp tidigt och bakar bröd som hon sedan säljer till byborna och förbipasserande nere vid vägen. Man märker att hon är en affärskvinna. -Kan inte vänta på att männen tar hem pengarna, säger hon.

I natt har vi bott utanför hennes hus i Hererobyn. Igår eftermiddag fick jag prova hennes Hererokläder. Varken modellen på underkläderna, i många lager eller själva klänningen har ändrat sig sedan början av 1900-talet och kläderna är väldigt varma. Micke fick också låna en kavaj och hatt. Han såg ut som en ståtlig stins. Dom tyckte vi var jättefina, så vi fick posera och bli fotograferade. Dom uppskattade verkligen att vi ville prova att vara Herero för en stund.

Hur många getter har ni?

Det åskar och blixtrar i flera riktningar omkring oss, men än så länge på avstånd. En liten bit ifrån oss, mellan hövdingens hus och den heliga elden, sjunger och dansar Himbakvinnorna för att regnet ska komma till byn. Det är väldigt trevligt att se och lyssna till. Men själva håller vi i hemlighet tummarna för att regnet ska dröja lite till, så vi hinner grilla klart vår middag. Blöt slocknad grillkol och rå kyckling har vi redan provat. Regnet närmar sig och det blåser upp. Den torra sanden yr överallt och vi försöker skydda maten från damm och elden från att slockna. Det kommer några regndroppar. Himbakvinnorna jublar. Men det blir inte mer. Vi hinner både grilla klart och äta.

Sedan sitter vi tillsammans runt elden och pratar. Himbakvinnorna börjar frysa, medan vi njuter av att det äntligen är lite svalare, 25 grader. Jag kommer på att vi har ett par fluffiga fleecefiltar med oss, ifall det skulle bli kallt. Jag hämtar dem i bilen. De är röda med vita snö-

flingor på. Jag ger dem till Himbakvinnorna. De jublar och dansar av glädje. Sen sveper de in sig och myser.

Hövdingen frågar hur många kor och getter vi har. Inga, svarar vi. Vad har ni för djur då? Han ser chockad ut när vi bara har en katt. Här mäts rikedom i djur, samt många barn och fruar. Micke har inga djur, bara en fru och två barn. Ändå har han en stor kamera och rund mage. Det går inte ihop.

Kvinnorna frågar om mjölkning i Sverige, om vi brukar hjälpa till att mjölka och vad vi gör med mjölken. Vi berättar om mjölkningsmaskiner dit korna går själva när de vill bli mjölkade. De spärrar upp ögonen och diskuterar livligt. Är det möjligt? Det blir många följdfrågor. Plötsligt avbryts vi av att regnet kommer. Kvinnorna jublar för tredje gången. Det är för härligt att se. Det regnar hela natten, så deras sång och regndans fungerade utmärkt.

Sista delen följer i nästa nummer av Briefing.

Resemästarens sidor

När du läser detta är snart ett gäng SGS-are i Pantanal för att få storslagna naturupplevelser. Pantanalresan ser jag mycket fram emot att få rapport om på vårens möte, men först ser vi fram emot hösträffen i Skara, en träff som bjuder på en extra dimension med sin förstklassiga konst. Resan till Pommern blev tyvärr inställd på grund av för få deltagare.

På hemsidan lägger vi ut uppdaterade reseprogram och där finns också tidigare resor publicerade. Här i tidningen hittar du en kort summering av kommande resor. Har du frågor om någon SGS-resa, vill göra en intresseanmälan eller boka dig, kontaktar du researrangören direkt.

Kalendarium

Schweiz - Tåg genom tid och toppar

med Lars Arvidsson

Datum: 22 sept–1 okt 2027

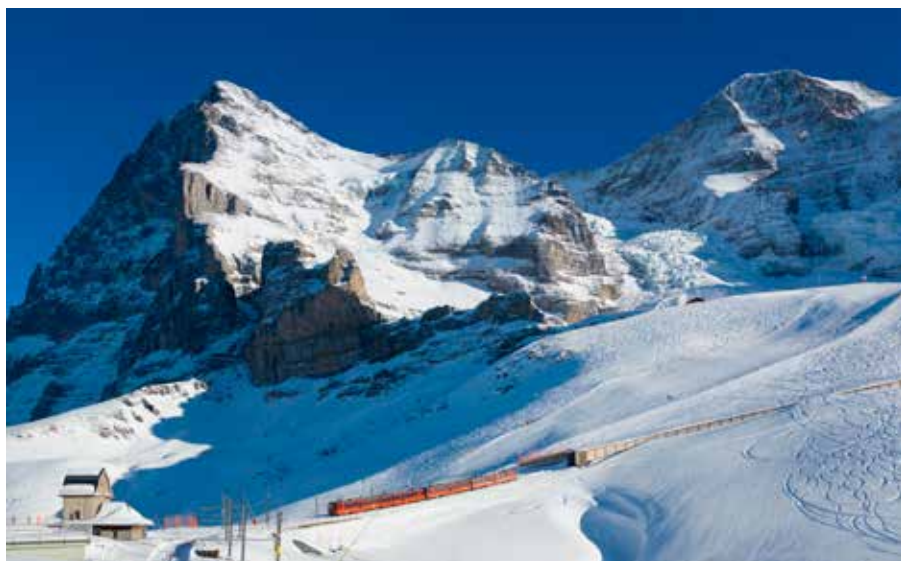
Boka!

Slottsresa

med Peder Lamm

Datum: 26-28 maj 2027

Boka!

Tåget mot Jungfrauoch, här på banans öppna sträcka, med alptopparna Eiger och Mönch som en storslagen bakgrund. Foto: David Gubler, Wikipedia.

Schweiz

– Tåg genom tid och toppar med Lars Arvidsson

Schweiz bjuder på en fin kombination av dramatiska alplandskap, välbevarade städer och ett rikt kulturarv. Under resan upplever vi landets mångfald genom natursköna tågresor, historiska platser och när vi provar lokala specialiteter.

Vi inleder i Schwyz, en av de tre ursprungliga kantonerna där Schweiziska edsförbundet grundades år 1291. Här besöker vi det historiska museet Forum Schweizer Geschichte som ger en bra introduktion till landet. Nästa stopp blir i Luzern som ligger vackert vid Vierwaldstättersjön omgiven av majestätiska berg. Härifrån går linbanan upp till bergens drottning Rigi. För många svenskar är namnet synonymt med den lilla blå

chokladkakan som var ett självklart inslag i godishyllan under 1980-talet. Sen väntar en av Schweiz mest spektakulära tågupplevelser när vi med panoramatåg glider fram mellan glittrande sjöar och snötäckta alptoppar på väg till Interlaken. Det är lätt att förstå att denna sträcka blivit en favorit bland tågentusiaster och naturälskare. Vi stiger av vid den charmiga byn Brienz, känd för fint trähantverk. Här finner vi också Schweiz största friluftsmuseum Ballenberg med över 100 autentiska byggnader från olika regioner. Vi får se traditionellt hantverk i praktiken där snickare, smeder och ostmakare håller gamla tekniker vid liv.

Fler höjdpunkter väntar när vi stiger ombord på tåget mot Jungfrauoch som har Europas högst belägna järnvägsstation 3 454 möh. Väl uppe möts vi av glittrande glaciärer, ett magiskt ispalats och en panoramautsikt över Europas längsta glaciär och världsarv, Aletschglaciären. Ingen resa till Schweiz är komplett utan att smaka på landets mest älskade delikatesser. I den medel-

tida byn Gruyères, känd för sin berömda ost, njuter vi av en smakrik ostprovning medan vi i vinlandskapet Lavaux provar lokala viner.

Resans ciceron Lars Arvidsson är inte bara en av Världens Resors mest uppskattade färdledare, utan är även lokförare med passion för tåg. Många berättelser och personliga anekdoter väntar alldeles säkert!

Datum: 22 sep – 1 okt 2027

Pris: 49 900 kr/person (del i dubbelrum)

Ingår i resans pris: Flyg från Stockholm (till Zurich och hem från Geneve) i ekonomiklass inkl bagage och skatter, del i dubbelrum, alla tågsträckor, Swiss travel pass, halvpension, inträden till nämnda museum samt besök hos choklad- och osttillverkare, vinprovning på Lavaux tågturen, båtturer enligt program, bergbanor enligt program, stadspromenader med lokal guide, färdledare från Världens resor, drinks till lokala guider

Bokning och information: Världens Resor, mejl info@varldensresor.se, tel 08-669 55 25

Historiska slott och herrgårdar

med Peder Lamm

På Stora Sundby slott, ofta kallat det rosa sagoslottet, väntar vår värd på oss och vi rör oss genom rum som bär på flera sekler av berättelser. Vi avslutar med kaffe och nygräddade bullar i slottscaféet.

Följ med på en stämningsfull slottsresa genom Sörmlands och Upplands vackra landskap tillsammans med den uppskattade ciceronen Peder Lamm. Under tre dagar besöker vi några av Sveriges mest fascinerande slott och herrgårdar, där historia, kultur och personliga berättelser väcks till liv bakom dörrar som sällan öppnas för allmänheten.

Resan bjuder på en härlig kombination av praktfulla miljöer, vackra trädgårdar, god mat och minnesvärda möten. Vi besöker bland annat det sagolika Stora Sundby slott, det välbevarade Tidö slott och historiska Örbyhus slott, känt för berättelsen om Erik XIV. Längs vägen njuter

Ekolsunds slott

Örbyhus slott. Foto: Wikipedia

Tidö slott. Foto: Wikipedia. Bilden är AI-redigerad.

vi av luncher i inspirerande miljöer och får tid att upptäcka allt från konst och inredning till lokala delikatesser.

Vi övernattar på charmiga Dufweholms Herrgård och Ekolsunds slott, känt för sin vackra barockmiljö och sin historiska park. Under resan finns möjlighet att få medhavda föremål värderade av Peder Lamm – ett uppskattat inslag som brukar bjuda på både överraskningar och skratt.

Peder Lamm delar generöst med sig av sina kunskaper om antikviteter, historia och kultur och gör resan till en levande upplevelse fylld av berättelser och anekdoter.

Varmt välkommen att följa med på en resa fylld av historia, kultur och slottsmagi!

Med på resan är Peder Lamm, svensk antikexpert, TV-profil och föreläsare. Han arbetar med att värdera antikviteter och att sprida kunskap om historia, konst och kulturföremål. Peder är en mycket uppskattad ciceron.

Datum: 26–28 maj 2027

Antal deltagare: 22–26 personer

Pris: 12 500 kr Enkelrumstillägg: 1 800 kr

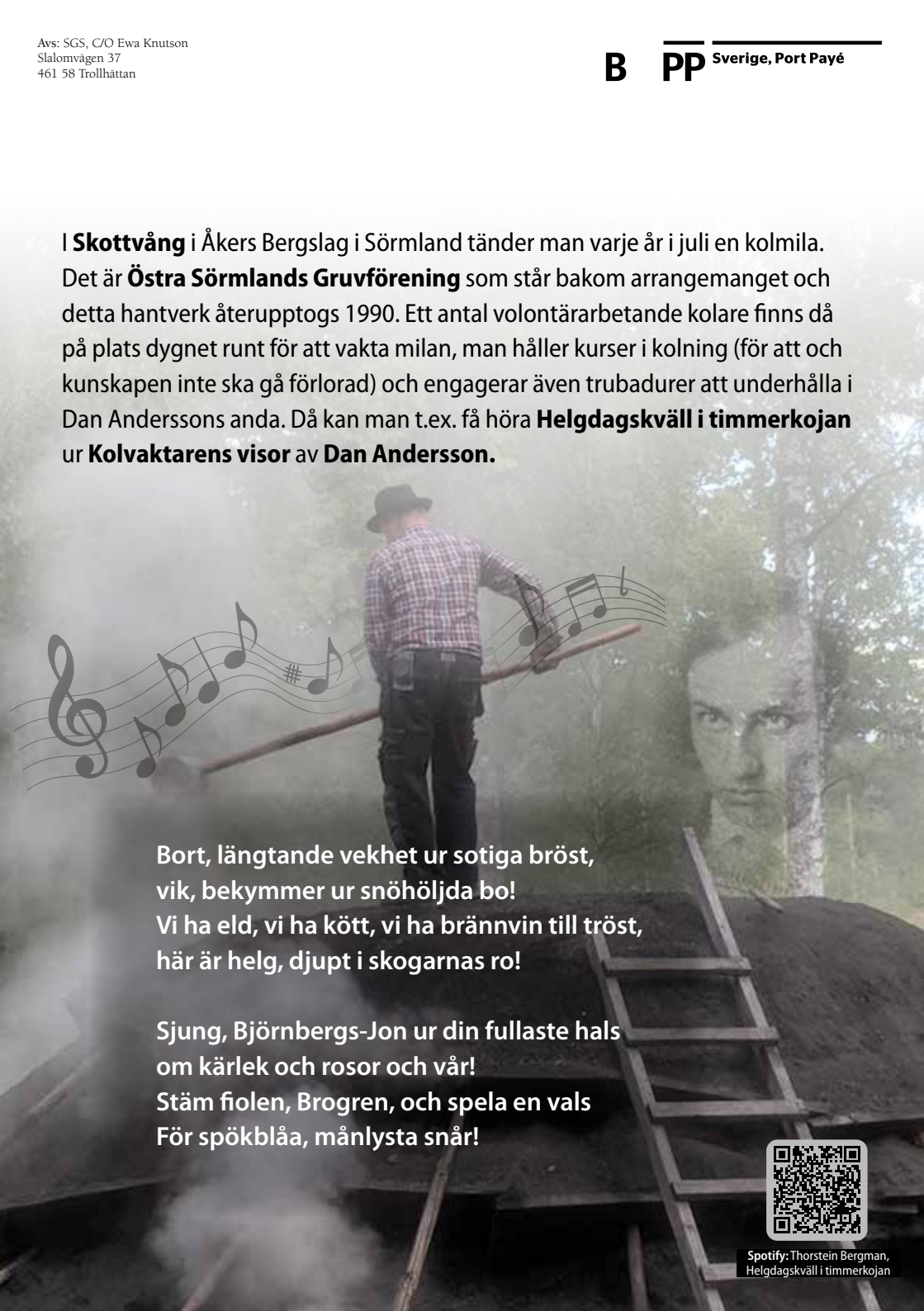
OBS! Priserna är preliminära då prissättningen för 2027 ej är fastställd än.

I priset ingår: egen buss under tre dagar, övernattninng på Dufweholms Herrgård och Ekolsunds slott, alla besök, guidningar och entréer enligt program, helpension inkl dryck, ciceron/guide Peder Lamm, teknisk färdledare är vår ordförande Ulla-Britt A. Wahlström

Intresseanmälan och information: Bengt-Martins

Telefon: 054-10 24 00, Mejl: gruppresor@bengt-martins.se

I **Skottvång** i Åkers Bergslag i Sörmland tänder man varje år i juli en kolmila. Det är **Östra Sörmlands Gruvförening** som står bakom arrangemanget och detta hantverk återupptogs 1990. Ett antal volontärbetande kolare finns då på plats dygnet runt för att vakta milan, man håller kurser i kolning (för att och kunskapen inte ska gå förlorad) och engagerar även trubadurer att underhålla i Dan Anderssons anda. Då kan man t.ex. få höra **Helgdagskväll i timmerkojan** ur **Kolvaktarens visor** av **Dan Andersson**.

Bort, längtande vekhet ur sotiga bröst,
vik, bekymmer ur snöhöljda bo!
Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till tröst,
här är helg, djupt i skogarnas ro!

Sjung, Björnbergs-Jon ur din fullaste hals
om kärlek och rosor och vår!
Stäm fiolen, Brogren, och spela en vals
För spökbåå, månlusta snår!

Spotify: Thorstein Bergman,
Helgdagskväll i timmerkojan